

Posudek vedoucí bakalářské práce

Jakub Bejr. 2020. *Vliv migrační krize na volby do parlamentů zemí Visegrádské čtyřky*. 132 stran.

Jakub Bejr ve své bakalářské práci analyzuje důsledky migrační krize, která zasáhla velkou část Evropy v roce 2015. Hledá souvislosti mezi přílivem migrantů spojeným s nárůstem islamofobní rétoriky v programech radikálních politických stran a jejich následným úspěchem ve volbách. Soustředí se na země Visegrádské čtyřky, přičemž zkoumá, jakou podporu měly radikální strany před a po migrační krizi, a jaké zastoupení získaly v dolních komorách parlamentů daných států po roce 2015. Teoreticky je práce ukotvena koncepcemi, které vymezují radikální a krajně pravicové strany. Autor sám pak formuluje vlastní teoretický rámec pro islamofobní stranu, který používá jako východisko pro následnou analýzu. Z metodologického hlediska je práce komparativní případovou studií, jejímž cílem je porovnat v zemích V4 nárůst preferencí pro radikální strany, které dle zvolených kritérií autor označil za islamofobní.

Po obsahové stránce je určitě pozitivní autorova snaha postupovat dle stanoveného cíle tak, aby byl schopen odpovědět na výzkumné otázky, a navzdory poměrně velkému záběru udržet relativně přehlednou strukturu textu. Některé části práce jsou však problematické. Hned v úvodu se setkáme s poněkud chaotickým vysvětlením metodologie, které je propojeno s výzkumnými otázkami, jejichž formulace není úplně srozumitelná. V první otázce se autor ptá, „*jak se proměnila podpora radikálních uskupení po migrační krizi, a tedy jak důležitá je v poslední době otázka islámu pro tyto strany*“ (s. 11). V jakém smyslu má být otázka islámu důležitá – z hlediska volebních preferencí pro tyto strany? V případě druhé výzkumné otázky autor zdůrazňuje, že se nesnaží „*zmapovat změnu podpory pro islamofobní strany v obecném měřítku*“, ale už nedodává, v jakém měřítku se tedy bude pohybovat. V teoretické části bych doporučila vynechat, nebo výrazně zkrátit podkapitulu vysvětlující pojmy. Vzhledem k hlavním cílům práce nepovažuji za relevantní definovat džihád, sebevražedné útoky, terorismus nebo heslo Alláhu akbar. V podkapitole vymezující islamofobní stranu autor formuluje čtyři kritéria, která pak používá pro analýzu politických stran v zemích V4. Není však zcela jasné, kolik kritérií musí být splněno, aby daná strana byla označena za islamofobní (s. 25). Poněkud rozporuplné jsou pak některé závěry, k nimž autor dospěl. Např. tvrzení, že islamofobie měla pozitivní vliv na výsledky radikálních politických stran, je hodně diskutabilní. Na základě analýzy, kterou autor prováděl, totiž nelze zjistit, zda nárůst preferencí pro tyto strany skutečně způsobila islamofobie.

Z formálního hlediska mám k práci několik připomínek. V první řadě nelze přehlédnout výrazné překročení limitu stanoveného pro rozsah práce. Autor bohužel nevyužil možnosti umístit některé části textu do příloh, případně jiná doporučená řešení, jak práci zkrátit. Jazyková stránka práce má také své slabiny – v textu se vyskytuje poměrně hodně chyb – malá/velká písmena, shoda přísudku s podmětem, interpunkce,

stylistika atd. Pozitivně naopak hodnotím grafy a tabulky, které přehledně ukazují výsledky autorova zkoumání.

Celkově považuji práci Jakuba Bejra za systematicky zpracovanou studii, která splňuje požadavky kladené na bakalářské práce, vyjma jejího obrovského rozsahu. Autor prokázal dostatečnou znalost dané problematiky, schopnost pracovat s teoretickými koncepcemi i dospět k vlastním závěrům, byť s výhradami uvedenými výše.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 18. května 2020

Lenka Špičánová